

Epochální událostí pro upevnění masové základny revoluce se stalo 5. května 1936 založení „Ligy pro obrození vlasti“ (Coguk kwangbok-hö), první organizace protijaponské jednotné národní fronty v naší zemi. Po založení „Ligy pro obrození vlasti“ se hnutí protijaponské jednotné národní fronty rychle rozvíjelo ještě organizovaněji, systematictěji a v celostátním měřítku v těsném spojení s protijaponským partyzánským bojem, což umožnilo tím energičtěji organizovat a mobilizovat k boji za osvobození země všechny protijaponské síly.

Posilování protijaponské partyzánské armády, upevňování masové základny revoluce, těsné spojení protijaponského partyzánského boje s různými jinými formami masového odporu – to vše byly důležité faktory, díky jimž jsme mohli v protijaponském národně osvobozeneckém boji zvítězit.

Jestliže palestinský lid ještě více organizačně, ideově a vojensky své ozbrojené partyzánské síly posílí a vybuduje pevnou masovou základnu pro svůj boj, jestliže mocným semknutím všech revolučních a masových organizací upevní jednotu revolučních sil a jestliže navíc v nerozlučné solidaritě se vším arabským lidem bude rozhodně rozvíjet protiamerický a protiizraelský boj jako boj celonárodní a všearabský, pak tím více bude moci vítězství uspišit.

Využívám této příležitosti, abych palestinskému lidu v jeho partyzánském boji za osvobození země upřímně popřál ještě větších vítězství.

ODPOVĚDI NA OTÁZKY GENERÁLNÍHO ŘEDITELE VYDAVATELSTVÍ SAR DAR-AL-TAHRIR, ABDELA HAMIDA ACHMEDA CHAMRUŠIHO

1. července 1969

OTÁZKA: Soudruhu předsedo vlády, to nejdůležitější, co jsem poznal za svého pobytu v Koreji, je revoluční duch opory o vlastní síly. Při svém pobytu v Koreji jsem viděl, jak je revoluční duch opory o vlastní síly skvěle realizován ve všech oblastech vnitřní i zahraniční politiky. Zvláště dobře jsem pak viděl, jak je princip opory o vlastní síly konkrétně uváděn do vnitřního života země. Nemohu však říci, že bych za krátkou dobu stačil pochopit vše a porozumět všemu. Nemohl byste mne proto, soudruhu předsedo vlády, s tím seznámit podrobněji?

ODPOVĚĎ: Pokud jde o situaci naší země, myslím, že Vás již informoval hlavní redaktor novin „Nodong sinmun“, předseda ÚV Svazu novinářů.

Jak jste viděl, dosáhli jsme v minulé době nemalých úspěchů při výstavbě nové společnosti, nového života. Mohli jsme v minulosti dosáhnout úspěchů jenom díky správné politice naší strany a vlády, jejich moudrému vedení, díky statečnému boji našeho lidu za uskutečnění politiky strany.

Naše strana, která řídí revoluční boj a výstavbu, učinila z idejí čučeche pevný a neomylný vůdčí kompas, a náš lid, vyzbrojený těmito idejemi strany, vedl a vede obětavý boj a projevuje revolučního ducha opory o vlastní síly.

My uskutečňujeme korejskou revoluci. O korejské revoluci toho vědí ze všech nejvíce sami Korejci. Vůdčím činitelem korejské revoluce je korejský lid, a stejně tak rozhodujícím faktorem vítězství je naše vlastní síla. Pokud jde o korejskou revoluci, nemá

žádný cizinec právo dávat nám recept, jak postupovat v tom či onom případě, a žádný cizinec za nás nemůže uskutečnit korejskou revoluci. Aby se korejská revoluce vyvíjela úspěšně, musí sami hospodáři země – Korejci vše promýšlet, řešit vlastními silami všechny vyvstávající problémy v souladu se zájmy korejské revoluce.

Proto jsme od prvních dní osvobození považovali za nejzávažnější úkol zavedení čučche do všech oblastí revoluce a výstavby a bojovali jsme za jeho splnění.

Zavést čučche, to stručně řečeno znamená nesledovat slepě jiné a neopírat se o cizí síly, ale žít podle svého rozumu, podle svých sil, řešit vše vzhledem k vlastním podmínkám, ve prospěch revoluce vlastní země.

Pevně jsme zavedli čučche do ideologie a postupně i do celé politické, hospodářské a vojenské oblasti. Čučche v ideologii, nezávislost v politice, samostatnost v ekonomice, sebeobrana při ochraně země – taková je pevná pozice naší strany.

V minulých letech stála naše strana pevně na pozicích čučche, takže řešila všechny otázky revoluce a výstavby samostatně, v souladu s reálnými podmínkami naší země a především vlastními silami, a všechen lid, který skoncoval s psychologii spoléhat se na jiné, bojoval v revolučním duchu opory o vlastní síly – s odhodláním svými silami a prostředky vlastní země dovést revoluci do konce a vybudovat v naší zemi socialismus a komunismus.

Tím, že jsme zavedli čučche a opírali se o vlastní síly, jsme mohli vést revoluci v naší zemi po té nejpřímější cestě, mohli jsme překonat všechny a všemožné těžkosti a zkoušky, dosáhnout vítězství a úspěchů. Čučche a opora o vlastní síly – to je základní záruka všech našich úspěchů.

Nevím, zda jste viděl naše filmy, natočené hned po dohodě o příměří – v naší zemi bylo válkou skutečně mnohé rozrušeno. Všechno bylo spáleno, rozvaleno, z měst a vesnic zůstal jen popel. Třeba v Pchjongjangu po válce stálo všeho všudy jen několik domů, a ty ještě byly poškozeny. Tehdejší situace naší země byla skutečně obtížná, těžkosti zdánlivě neměly konce.

Ale my jsme neklesli na duchu. Pustili jsme se do poválečné

obnovy a výstavby prodchnuti pevnou vírou v to, že v jakkoli těžkých podmínkách se můžeme znovu postavit na nohy, protože máme svou stranu, vládu, lid, své území. Naše strana vdechla lidu víru v to, že i když je válkou rozrušeno skoro vše, může se znovu pozvednout z rozvalin, bude-li se opírat o vlastní síly, a energicky jej mobilizovala k velkolepému boji za poválečnou obnovu a výstavbu. Strana vyzvala všechny vrstvy obyvatelstva naší země, aby věnovaly svaté věci výstavby socialistické vlasti vše: někdo sílu, někdo talent, někdo technickou zručnost.

Všechen lid naší země nadšeně reagoval na výzvu strany a jednomyslně se pustil do skvělého boje, jemuž věnoval všechny síly, talent, zručnost a techniku. Naši pracující, kteří zhotovovali vše, co nebylo, a vynalézali, čeho se nedostávalo, vyráběli vlastníma rukama stroje, obnovovali a budovali továrny. Kromě toho naši pracující řešili pomocí nových vědeckých poznatků, technického novátorství a zlepšovatelství návrhů svými silami nejnaléhavější a nejobtížnější problémy v naší zemi. Zvláště vlastenecká inteligence naší země prokázala naší věci velikou pomoc.

Uvedu několik příkladů.

Za dob japonských imperialistů chyběl v severní části země skoro zcela textilní průmysl. Disponoval všeho všudy jen několika tisíci vřeteny, na obyvatele připadalo celkem jen 14 cm tkanin. I po osvobození nebylo řešení problému odívání obyvatelstva snadnou věcí. V naší zemi nedává bavlna velkou úrodu, protože v létě je příliš mnoho srážek, a proto otázka vláken byla i nadále těžkým problémem.

Vědečtí pracovníci naší země se opřeli o vlastní síly a tuto otázku úspěšně rozřešili. Někteří vědci zvládli výrobu vinalonu z vápence, na nějž je naše země bohatá, a jiní zase metodu výroby vlákna z rákosy, jehož je u nás hojnost. Tak jsme tedy vyřešili otázku odívání obyvatelstva vlastními silami vědeckých pracovníků naší země a na základě vlastních surovin.

V minulosti vyvstávaly obtíže i před naším hutním průmyslem. V naší zemi se netěží koksovateľné uhlí, proto jsme museli tavit železnou rudu pomocí dováženého koksovateľného uhlí. Ale našim vědcům se podařilo objevit metodu tavení železné rudy

pomocí antracitu, jímž naše země oplývá. Tak jsme otevřeli perspektivy tavení železné rudy pomocí domácí suroviny. To bylo novým obrovským přínosem pro upevnění základny samostatné ekonomiky naší země.

V současné době v některých zemích vyrábějí hnojiva pomocí elektrolýzy vody. Tato metoda nám však nevyhovuje, protože vyžaduje příliš mnoho elektrické energie. Naši vědečtí pracovníci zvládli metodu výroby hnojiv pomocí zplynování domácího uhlí.

Kromě toho bylo objeveno mnoho rozmanitých nerostů, o nichž se dříve soudilo, že se v naší zemi nevyskytují, a to vedlo k rychlému rozvoji průmyslu; i při zavlažování zemědělských půd jsme dosáhli úspěchů, když jsme použili postupů, které neexistují v jiných zemích. Mohli jsme rychle rozvíjet i výstavbu, protože jsme ji založili na základě domácích surovin a materiálů.

Ideje čuče a duch opory o vlastní síly se skvěle rozšířily i v oblasti osvěty a kultury.

Kádroví pracovníci i lid naší země si zvykli opírat se o vlastní síly, stali se daleko smělejšími. Ať před ně strana postavila jakoukoliv otázku, bez sebemenšího zaváhání na ni hned reagovali a výlučně vlastními silami, svým rozumem se vypořádávali s prací, i kdyby byla sebetěžší a sebeobtěžnější.

Když jsme přistoupili hned po příměří k obnově a výstavbě vysokých pecí, neměli jsme specialisty, chybělo nám zařízení, materiál. Kdybychom se byli rozhodli jít po linii nejmenšího odporu, byli bychom pozvali specialisty ze zahraničí, nakoupili bychom zařízení v jiných zemích. Ale my jsme tenkrát neměli tolik peněz, abychom si to mohli dovolit. A proto jsme přijali smělé opatření. Poskytli jsme předběžné absolutorium studentům třetího ročníku polytechnického institutu a svěřili jsme jim projekci a výstavbu vysoké peci. Toto předběžné absolutorium jsme poskytli přibližně 200 studentům. Vrhli se do tohoto úkolu bez ohledu na spánek a za dobu o málo delší než jeden rok skvěle vybudovali solidní vysoké pece.

Kdybychom je byli budovali za pomoci jiných zemí, byli bychom na to museli vynaložit nejenom obrovské finanční prostředky, ale také bychom ztratili mnoho času. Na projektování by padl rok, na výrobu zařízení — další rok, na jeho konstrukci —

ještě nemálo času, a tak by celkem na dokončení výstavby vysoké peci bylo třeba čekat přinejmenším 4–5 let.

Kdybychom se tedy byli opírali o jiné země, bylo by nutné vynaložit na výstavbu jedné vysoké peci nejenom obrovské prostředky, ale i mnoho času, kdežto když jsme se opřeli o vlastní síly, získali jsme za krátkou, jednoroční lhůtu dobrou vysokou pec. Je tedy snad špatné opírat se o vlastní síly?

Mnoho peněz se také vynakládá například na dovoz elektrických lokomotiv. Elektrické lokomotivy, jichž naše země potřebuje velké množství, nemůžeme nakupovat v zahraničí. Postavili jsme před studenty a inženýrskotechnické pracovníky úkol: vlastními silami vyprojektovat a postavit elektrickou lokomotivu. A nyní naši inženýrskotechničtí pracovníci vlastní technikou a svými vlastními silami vyrábějí pozoruhodné elektrické lokomotivy, našimi vlastními elektrickými lokomotivami je elektrifikována skoro celá železniční síť naší země.

Strojní průmysl naší země jsme rozvíjeli tako: získáme nějaký dobrý stroj, uděláme si podle něj vzor a všude rozvíjíme hnutí „ze stroje — stroj“. Dnes vyrábíme vlastními silami automobily a traktory i rozličné druhy zbraní, vyrábíme svými rukama skoro všechno, co potřebujeme.

Tak jsme tedy opření o vlastní síly položili pevný základ samostatnému národnímu hospodářství země, vybudovali jsme ocelově pevnou obrannou moc země a dokázali jsme k plnému uspokojení rozřešit otázku výživy, odívání a bydlení obyvatelstva.

Dnes pracují na stavbách naší země moderní stroje domácí výroby, na polích orají půdu našima rukama vyrobené traktory a po silnicích naší země se v dlouhých řadách ženou automobily značky „čarjokkengseng“. Vojáci naší lidové armády stojí jako železná stěna na stráž vlastní se zbraní, vyrobenou dělnickou třídou naší země. Je samozřejmé, že v naší zemi není život lidu zatím tak zámožný jako v rozvinutých zemích. Ale my nenakupujeme od jiných zemí rýži a přesto se všichni můžeme dostatečně nasytit rýží, vypěstovanou v naší zemi, nežijeme si hůře než jiní v domech, které jsme si sami postavili, oblékáme se do látek domácí výroby a používáme předmětů domácí potřeby, které sami vyrábíme.

Po zavedení čučche a ducha opory o vlastní síly se dostavil výsledek — za velmi krátkou dobu jsme změnili naši kdysi zaostalou koloniálně agrární zemi v značně rozvinutý socialistický průmyslově zemědělský stát. Dnes se náš lid stal národem s plnou důstojností, jíž se nikdo nesmí svévolně dotknout.

Někteří lidé říkají, že malá země nepotřebuje mít komplexně rozvinutý průmysl, a jiní zase říkají, že by bylo lepší, kdybychom sami vyráběli jenom část toho, co doma potřebujeme, a zbytek nakupovali v jiných zemích. Samozřejmě, že je možné nakupovat v jiných zemích to, co v dané etapě rozvoje výrobních sil v naší zemi nevyrábíme nebo málo potřebujeme. Ale v každém případě je třeba za základní princip považovat vybudování samostatného národního průmyslu na základě vlastních sil a zdrojů naší země. Zvláště je pak třeba, abychom výlučně sami vyráběli a používali to, čeho je v naší zemi hodně zapotřebí, i důležité suroviny a materiály. Teprve tehdy bude možné zabezpečit samostatnost národního hospodářství.

Ideje čučche a ducha opory o vlastní síly — to rozhodně není nacionalismus. Zavádíme čučche a opíráme se o vlastní síly proto, abychom rychleji a lépe vybudovali socialismus a komunismus. Korejec musí vybudovat socialismus a komunismus v Koreji a žít v Koreji — copak snad může opustit svou zemi a žít někde jinde? Jestliže my, opření o vlastní síly, vybudujeme jaksepatří socialismus a komunismus v Koreji, pak tím splníme svou národní povinnost a zároveň zůstaneme věrni internacionální povinností, přineseme tím i svůj vklad rozvoji světové revoluce.

Když zavádíme čučche a ducha opory o vlastní síly, neodmítáme tím mezinárodní solidaritu, neboť vůbec netvrdíme, že všechno rozřešíme sami, nezavrhujeme vzájemnou spolupráci a pomoc mezi bratrskými zeměmi. Stojíme pevně na zásadách dalšího upevňování mezinárodní solidarity mezi bratrskými zeměmi, považujeme za nutnou vzájemnou spolupráci a pomoc jednoho druhému.

V těžkých dnech poválečné obnovy a výstavby jsme využívali aktivní podpory a solidarity, kterou nám poskytovaly socialistické země a mírumilovné národy světa. Dostalo se nám i nemalé pomoci od bratrských socialistických zemí. V úspěších poválečné

obnovy a výstavby naší země je obsažena i pomoc národů bratrských zemí. Jsme za to vděční, nezapomínáme na to.

Učíme se všemu pokrokovému v jiných zemích, přebíráme dobré zkušenosti z jiných zemí. A když sami neumíme něco dělat, protože to děláme poprvé, dostáváme pomoc od jiných zemí a také nakupujeme v jiných zemích to, co u nás není. Za pomoci sovětských odborníků jsme vybuďovali tepelné elektrárny. V naší zemi dosud netěžíme naftu a proto závod na destilaci nafty budujeme rovněž za pomoci sovětských odborníků. Je samozřejmé, že příště už jak tepelné elektrárny, tak i závod na destilaci nafty budeme stavět silami našich specialistů.

Považujeme za nutnou vzájemnou spolupráci mezi bratrskými zeměmi a pomoc jednoho druhému, ale nepovažujeme to za hlavní. I v období poválečné obnovy a výstavby jsme se především opírali o své vlastní síly a ne o pomoc jiných zemí. A tím spíše dnes. I kdyby byla pomoc jiných zemí sebeupřímnější, přesto má své meze, má jenom pomocnou roli při budování národního hospodářství. Pomocí jiných zemí nelze včas a plně uspokojit vlastní potřeby.

Kdybychom příliš stavěli na pomoci jiných zemí nebo kdybychom se plně spoléhali na druhé, pak by lid přestal věřit ve své vlastní síly, dokonce by ani nepřemýšlel na mobilizaci vnitřních zdrojů své země, slepě by následoval druhé a ve všem by je napodoboval. V takovém případě však nelze nakonec úspěšně vybudovat suverénní, nezávislý stát. Vy jste novinář. Nenapišete dobrou věc, budete-li plně závislí na jiných nebo budete-li prostě opisovat od jiných, s takovými způsoby se prostě člověk daleko nedostane. I psát je třeba svým rozumem, jenom tak může vzniknout dobrá věc, jenom tak se člověk zdokonaluje v umění psát.

Naše zkušenosti ukazují, že jenom soustavným zaváděním čučche a principu opory o vlastní síly je možné úspěšně vybudovat samostatné národní hospodářství, dosáhnout rozkvětu a rozvoje země.

Vychvalujete naše úspěchy při budování socialismu v naší zemi, ale úspěchy, jichž jsme dosáhli, jsou jenom prvními kroky. My se již dosaženými úspěchy nikterak nespokojujeme.

Musíme ještě vykonat mnohé. Ještě jsme nesjednotili naši

zemi. Jižní polovinu naší vlasti stále ještě okupují američtí imperialisté – pohlaváři světového imperialismu. Vyhnat americké imperialisty z naší rodné země a dosáhnout sjednocení země – to je nejvyšší revoluční úkol našeho národa.

Abychom sjednotili rozdělenou vlast a přiblížili vítězství revoluce v celé zemi, musíme ještě lépe rozvíjet socialistickou výstavbu v severní části republiky, ještě více upevňovat naše revoluční síly v oblasti politiky, ekonomiky a vojenství. Důležitým úkolem je zejména další upevnění samostatného základu národního hospodářství pomocí rychlého zprůmyslnění země.

Je před námi samozřejmě mnoho těžkostí a překážek. Ale nejsou to takové těžkosti, abychom před nimi museli přešlapovat na místě, a nejsou to takové obtíže, aby nás vrhaly nazpět, ale jsou to těžkosti a překážky na cestě stálého postupu vpřed.

Neklesat na duchu před těžkostmi a nevzdávat se před obtížemi, ale soustavnými novátorskými činy neustále jít vpřed k novým vítězstvím – to je revoluční duch našeho národa. Stále soustavnější zavádění čuče do všech oblastí veřejného života a rozvíjení vysoce revolučního ducha opory o vlastní síly nám umožní i nadále, stejně jako v minulosti, směle překonávat všemožné těžkosti a překážky, čestně plnit naše národní a mezinárodní povinnosti.

OTÁZKA: Vy jste, soudruhu předsedo vlády, v referátu na slavnostním zasedání při příležitosti dvacátého výročí založení Vaší republiky řekl, že spory uvnitř socialistického tábora působí zármutek a že musí být odstraněny. Myslíte si, že spory uvnitř socialistického tábora se od září roku 1968 ještě více prohloubily?

ODPOVĚĎ: Jako dříve i nyní říkám, že mezi socialistickými zeměmi existují spory, což nikterak nechceme skrývat.

Ale na spory mezi socialistickými zeměmi rozhodně nelze pohlížet jako na rozpory mezi imperialistickými mocnostmi nebo rozpory mezi socialistickými a imperialistickými státy, to jest mezi rozličnými státně společenskými řády. Ve všech socialistických zemích je vláda v rukou dělnické třídy a existuje tu společenské vlastnictví výrobních prostředků, jehož prostřednictvím bylo likvidováno vykořisťování člověka člověkem a útlak. Proto mezi so-

cialistickými zeměmi nemohou existovat rozpory odrážející odlišné zájmy antagonistických tříd.

Spory mezi socialistickými zeměmi jsou přes všechno spory mezi bratrskými zeměmi, bojujícími za společný cíl. Existují-li nějaké sporné otázky mezi socialistickými zeměmi, pak jsou to především rozdílné názory na hodnocení imperialismu a takticko-strategických otázek protiimperialistického boje.

Někteří lidé nerozvíjejí aktivní protiimperialistický a protiamerický boj, protože přeceňují síly imperialismu, a to především amerického imperialismu, a domnívají se, že kdyby imperialisté použili atomové bomby, vedlo by to k naprostému zániku světa. My s tím nemůžeme souhlasit.

Není samozřejmě možné nedoceňovat imperialismus, ale také jej nelze přeceňovat. Imperialismus, a to především americký imperialismus, už směřuje ke svému skonu.

Kdyby američtí imperialisté nesměřovali ke svému skonu, proč tedy utrpěli porážku v korejské válce? Kdyby američtí imperialisté nebyli odsouzeni k zániku, proč tedy jdou v jižním Vietnamu od jedné porážky k druhé? To svědčí o tom, že osud amerického imperialismu už visí na vlásku.

Imperialisté se neodvážili vyprovokovat válku ani tehdy, když lid SAR, který svrhl imperialistické jařmo a vstoupil na cestu budování nového života, znárodnil pod vedením presidenta Násira Suezský průplav.

Alžírský lid dosáhl nezávislosti v hrdinském boji proti francouzským imperialistům a rovněž mnohé země Afriky, které se osvobodily od jha imperialismu, vstoupily na cestu budování nového života. Na africkém kontinentu praská systém koloniálního panství imperialismu ve všech švech.

A cožpak je klid v Latinské Americe? Ne, nikterak tam není klidno. I v Latinské Americe, považované za „přirozenou doménu“ USA, se energicky rozvíjí protiamerický a protidiktátorský boj národů a imperialisté USA se stávají bezmocnými a jdou od jedné porážky ke druhé. Revoluční kubánský lid směle buduje socialismus před samým nosem amerického imperialismu. V poslední době dostal Nixonův „emisar“ v Latinské Americe políček,

narazil tu na silný protiamerický odpor lidu a byl vystrčen přes práh.

Imperialismus dostává údery zevnitř i zvnějšku a prožívá vážnou krizi. V USA se široce rozvíjí boj černochoů proti rasové diskriminaci, za svobodu a demokratická práva, i protiválečné hnutí lidových mas. I ve Francii dělnická třída a široké lidové masy se pustily do boje a proto diktátorská vláda de Gaulla musela ustoupit.

To vše je zjevným příznakem, že imperialismus směřuje ke svému skonu.

Jak jsem poukázal výše, mezi socialistickými zeměmi existují spory o tom, jak hodnotit imperialismus, a také o tom, jak bojovat proti imperialismu a jak podporovat osvobozené hnutí národů.

Spory mezi socialistickými zeměmi se dají obrazně přirovnat k dočasným sporům v jedné rodině. I v jedné rodině vznikají mezi bratry dočasné spory. A cožpak mezi bratrskými zeměmi vůbec nemohou být ty či ony otázky, na něž se rozcházejí názory?

Takový je náš pohled na spory mezi socialistickými zeměmi.

Vy se zajímáte o to, zda se v poslední době takové spory mezi socialistickými zeměmi ještě více neprohloubily, ale my jsme zcela jiného názoru.

Poněvadž spory mezi socialistickými zeměmi nebyly dosud ještě vyřešeny, mohou se podle okolností buď zvětšovat nebo zmenšovat. To však neznamená, že se spory ještě více prohloubily, a tím spíše se nelze domnívat, že socialistické země se zcela rozešly.

Jinou věcí by bylo, kdyby kterákoliv ze socialistických zemí zcela přešla na stranu imperialismu. Ale od vzniku sporů ještě ani jedna socialistická země nepřešla na stranu imperialismu, a také tomu tak být nemůže. Za takových okolností se nelze domnívat, že socialistické země se zcela rozešly. Národy všech socialistických zemí bojují za dosažení společného cíle – za výstavbu svobodné, šťastné socialistické a komunistické společnosti, a socialistické země jsou spojeny v jediném svazku na základě požadavků třídní semknutosti mezinárodní dělnické třídy, která zvítězila v boji proti světovému imperialismu a kolonialismu. Proto

národy socialistických zemí nemohou být v žádném případě rozděleny.

Až socialistické země překonají dnešní spory, budou sdílet jedny a tytéž názory a půjdou ruku v ruce do boje proti imperialismu, za vítězství socialismu a komunismu.

Jakékoliv pokusy imperialistů vnášet sváry mezi socialistické země a rozdělovat je jsou předem odsouzeny ke krachu.

OTÁZKA: Mohu se domnívat, že příčina neúčasti Vaší strany na práci mezinárodní porady komunistických a dělnických stran, která se nedávno konala v Moskvě, vyplývá z takového Vašeho rozboru sporů uvnitř socialistického tábora?

ODPOVĚĎ: Naše strana není v zásadě proti mezinárodní poradě komunistických a dělnických stran. Je potřebné a dobré, když bratrské strany zasednou za jeden stůl, aby v soudružské atmosféře posoudily otázky, důležité pro rozvoj mezinárodního komunistického a dělnického hnutí, aby stanovily společný bojový úkol a dosáhly akční jednoty. Taková porada je příspěvkem k rozvoji světové revoluce a napomáhá větší semknutosti.

Ale aby mezinárodní porada bratrských stran mohla dosáhnout svého touženého cíle, musí být svolána po dostatečné přípravě a po dozrání všech podmínek. Svolání mezinárodní porady v dnešních podmínkách může však ještě více odhalit před nepřáteli spory mezi bratrskými stranami, což koneckonců neprospívá jednotě věci.

Naše strana, která vychází ze snah o pevné spojení se všemi bratrskými stranami a ze zájmů korejské revoluce a mezinárodního revolučního hnutí, se zdrží účasti na práci jakékoliv mezinárodní porady bratrských stran, svolávané v dnešních podmínkách, kdy všechny podmínky ještě nedozrály. Takové je pevné stanovisko naší strany.

OTÁZKA: Chcete Vy sám, soudruhu předsedo vlády, něco vzkázat lidu SAR prostřednictvím novin vydavatelství „Dar-al-Tahrir“?

ODPOVĚĎ: Lid SAR pod vedením presidenta Násira vede statečný boj proti imperialistům v čele s americkými imperialisty a jejich přísluhovači – izraelskými agresory, na obranu národní

nezávislosti, a dosahuje velkých úspěchů v boji za výstavbu nové společnosti.

Korejský lid se z celé své duše raduje nad úspěchy lidu SAR a vyjadřuje plnou podporu a solidaritu jeho spravedlivému boji. Náš lid považuje protiimperialistický a protikoloniální boj lidu SAR za podporu našeho velkého cíle – sjednocení vlasti.

Korejský lid těší i to, že má v lidu SAR svého spolubojovníka, a vždy půjde bok po boku s lidem SAR do společného boje proti imperialismu, a to především americkému imperialismu.

Při této příležitosti přeji z celé duše lidu SAR nové úspěchy v boji za vyhnání izraelských agresorů z území, které okupovali, za obranu důstojnosti arabské národnosti a za dosažení rozkvětu jeho země.